

מוסדות ברסלב שבו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הוגה' הרב אליעזר ברלינר שליט"א

לשוב בנין

דברות קודש

מאת מוריינו הרב שליט"א

"**צְיוֹת בָּנִי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֱלֹהִים אֲתָּה קָרְבָּנִי לְחַמִּי לְאַשִּׁי רִיחַ נִיחָזֵי תִּשְׁמַרְוּ לְהַקְרִיב לִי בָּמוֹעֵד**" (במדבר, פהה, כ"ה, ב")

באמירת הקרבנות בכונה מתכדרים העונთ

אין עוזרת! אין שום דבר! וכן בשאים אמר קרבנות הוא צריך לבון הכל על עצמו
באמירת הקרבנות ציריכים לחתורות ולהזoor בתשובה

"פרים הנשರפים ו夷יעורם הנשרפים..." מגיע לשפרה! אני הפרים הנשרפים!
כל העניין של הקרבנות זה להזכיר את הבמיות! שופרים את הבהמה שוחחים
אותה. כשמזכירים בקרבות את השחיטה והשריפה... אז שוחחים, ושופרים אותן.
הרבה כתוב בתורה "ישחט אתה על גָּרָגָה מְקֻבָּח צְפָנָה לְפָנָי ה'". כשאומרים
"ישחט אתה" צריך לבון שעבשוי והוא נשחט. שוחחים אותו על כל העבירות
שהוא עשה, והוא צריך לקלב על עצמו ארבע מיתות בית דין, סקללה, שריפה,
הרג, חנק, ובכוננה הזואת נמלחים לו כל העבירות. אמרו התנא דבי איליה - בין
גוי בין יהודי אפילו גוי שיגיד את הפסוק: "**ישחט אתה על גָּרָגָה מְקֻבָּח צְפָנָה לְפָנָי**
ה זְרָקָו בָּנִי אַחֲרֵן הַפְּנִים אֶת דָמוֹ עַל מְקֻבָּח סְבִיב" (ויקרא פרק א, יא) ימחלו לו
כל העבירות וכל שכן יהוד.

בשאומרים הפטש ניתוח, ככל לאישים, צריך הכל
לבון על עצמוני מدلיקים את החטא את, פושטים את
התמיד, וזה הכל חול עלי. פושטים את! וחוכמים
אווי! שופרים אותן! קרבן אשם, תודה, שלמים, הכל
הולך עלי, לשורף אותו, לחתוך אותו, להזoor את הדם
של. בשאומרים את הקרבנות מתחילה לבקע את כל
הקליפות! מתחילה לבקע את הקליפות של עולם
העשיה, הכל מתכבר! וצריך להגיד את הקרבנות לאט
לאט במסירות נפש! שאדם אמר "קרבנות" הוא בוקע
את הקליפות שהוא בראש! כמו שבבית המקדש תמיד
של שחר היה מכפר על עבירות של לילה, והוא תמיד של
בין העerbים היה מכפר על עבירות של היום. כך גם
של שחר זה מכפר לו על עבירות של לילה, וכשהוא מזכיר בקרבות תמיד
זה מכפר לו על עבירות של יום.

טגולת קבלת התפילה לרין

אדם ח"ו נכשל בעבירות, הוא צריך לקבל על העבירות הרג, חנק, שריפה,
סקילל, אם אדם לא אמר את הקרבנות בכונה, או הוא לא עשו שום דבר! ה'
אומר – מה אתה בא אליו? תן לי את זה... קודם תעשה תשובה! קודם תבקש
סליחה על כל מה שעשית הכתנת טמאה לחילול העולם! מחשבות אסורות,
אסורות, תגיד קרבנות בכונה! תכוון **"בפרים הנשרפים"** אני מוכן שיישרטו
שיסיקלו אותך!, תכוון! תגיד קרבנות בקהל רם! כי עשם זה שאתה מקבל על עצך
שריפה, הרג, חנק, עשם וזה שאתה מודה שחטא את, אז הכל מתכבר התפילה
מתקבלת. התפילה מתחילה עם אמירת "קרבנות" אומר הווזר – אסור לוטר
על הקרבנות! אם אדם לא אמר את הקרבנות התפילה לא התקבלה! הוא לא
בקע את הקליפות! הוא לא בקע את המכסים!

קרבנות זה הדבר הכי גבוי! קרבנות באים מעתיקה קדישא, מירושא דלא
את יעד, "סילוקא דרבנן עד אין סוף" קרבנות זה אין סוף! אסור לוטר על שום
ミלה מהקרבנות! צריך להביע בזמנן לתפילה ול להגיד את הקרבנות מילה בMiller,
אחרת אומר הווזר התפילה לא עולה בשום אופן! התפילה לא מתකבלת.

הتورה מצوها אותנו בכל יום יש להזכיר קרבנות תמיד, אחת בבוקר ואחת בין
הערבים, כמו כן יש להזכיר קרבנות מוסף בשבתו, בראשי חדשים ובמועדים.

מילת אמירת הקרבנות כל ים

אדם צריך לדעת כשהוא מזכיר את "קרבנות" הוא צריך לשנות לנגד
עניין את כל בית המקדש, כל בית המקדש נמצאי והוא לא נשך! הוא לא נחרב!
בבית המקדש עומד מול העיניים שלטנו והוא נמצא מולנו שום דבר לא נושא! שום
דבר שריפת בית המקדש הייתה רק אחזית עניין: הדיה אחזית עניין רק
בשביל הגוים! אומר "ушורה מאמרות" בזמן חורבן בית המקדש הגיעו רוחות
ושדים והביאו אותם אבני! אבני סיד שרופים! הם שמו בבית המקדש אבני סיד
שרופים! הכל בשביל הגוים, הכל בש سبيل להשביע את עיניהם של הרשעים.

בית מקדש קיים ואליו הונבא מקיף קרבנות

אומר הווזר (שמות פקו"ר רם ע"ב) האבנים והיסודות של בית ראשון ושל בית שני
בולם גנוים ומארים! כולם גנוין בית המקדש לא
נגם כי הוא זה! לא נאבדה אפילו ירושלים לא אבן אחחות! לא
נאבדה אבן אחד מבני ירושלים לא מירושלים של
בית ראשון, ולא מירושלים של בית שני, הכל עומד על
מקום! **"כִּי עַי בְּעַי בְּעַי בְּעַי בְּשׁוֹב ה'"** שתבוא האגולה
בולם רואו שהגוים בכל לא החירו שום חומה! שום
קייל! וכל מה שהגוים החירבו בכל לא החירו שום חומה! רק
שהוראות הביאו אותם, כולם רואו שהכל היה רק
אחד עניינים.

ולכן אומר ה"עמך המלך" על הגמara "שמעתי

שם קרבנות אף על פי שאין בית מקדש!
(מגלה י"א) והוא אומר – תדעו לבכם בעבודת הקרבנות ודאי נשכח! בית המקדש
נמצא! הקרבנות נמצאים! העבודות ממשיכו! אליו הנביא מזכיר קרבנות בבית
המקדש! המלאך מיכאל מזכיר קונה בבשימים לעבודת בית המקדש. כשאנו
טוב שהוא ראה את אליו הנביא אמרת קרבנות ודי נשכח! בית המקדש
שחם עשייזי הכהנים הגדולים להמשיך להזכיר את הקרבנות!
באמירת הקרבנות אנחנו מושתתים בעבודת בית המקדש, כשאנו
מתחלים להציג את הקרבנות אז מתחלים הכהנים את בעבודת הקרבנות,
הכהנים מתחלים את העבודה! מدلיקים את החטא את, מدلיקים את התמיד,
בשאומרים קרבנות אליו הנביא והמלאך מיכאל מקבלים מה המשיך את
עובדת הקרבנות.

יית המקדש לא בנה כי עד אין לא חזרה בתשובה

בשאומרים בבוקר את "קרבנות" אנחנו בשים להמשיך להזכיר את הקרבנות!
מהותמא נחרב בית המקדש! ולכן אמורים ב"קרבנות" **"ודמן טוון דען שוען היה על בין
הבדים ועל הפרוכות..."** הותמא היה הגעה עד בין הבדים עד הפרוכות! עד ששרפה
את בית המקדש נשך. **"ודמן טוון היה על הפרוכות על מזבח הזהב..."** למה אין
פרוכות? ומה אין מזבח הזהב? הכל כי אנחנו כל פעם מטמאים את בית המקדש,
אדם פתח את העיניים או הוא טמא את הכל! אין מזבח הזהב אין מזבח העולה!

סיפור לפרש

"**בְּקָנָאֹ אֶת קַנְעָאֵת בְּחִוָּם וְלֹא כְּלִיָּא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאָתֵי** (במדבר. פ' ח. יא")

מסופר על רבי משה בעלי צ"ל, איש ירושלים, אשר פעם בשבת קודש יצא מביתו וראה איש עברי מחלל שבת בפיה. הוא הודיעו כלך מעצם המהזה, עד שగבר חומו ונפל למשבב.

ופעם כשיסיפרו אנשיים לפני הרוב צדקה על פירצה חדשה, שפתחו מרשיע ברית מכשלה של בשר פיגולים במרכז העיר, הקשיב לדבריהם בכאב עצור ונאנח מורה ושאלם חרישית: "ולא קם מתחן העדה אפילו פינחס אחד?"!

כשיצא פעם הגרא"ם שץ צ"ל במאבק נחרץ נגד פירצה גדולה שנעשתה ע"י אנשים פורקי על, "זהירות" אותו מקורבי שיש לחוש בסכנה מאותם אנשים שע脱落ים לבא להזוך אבנים לעבר חלון ביתו, ועד ציר'ב, ועלולים להגע לסתנה של ממש...

אמר להם הרב שע: "אני לא חושש, כי אצל תמיד גיהנם פתוח לפני ואני מודע לך שעליך לבחור, האם לעשות את המוטל על, ולשלם את מהחר, או לותר ולקבל את הגיהנם, שאני רואה אותו פתוח לפני..."

הגאון המקובל רבינו שאול קצין צ"ל, היה גור מול בית הכנסת מוסאוף. פעם כשביש מביתו הכנסת בלילה, שמע קולות שירה ו"חינה". הוא הבחן שזרים שירם אסורים. בקנאותו הגדול לבודה הש"ת נכנס לאחיו בית, ובמקל שבידו שבר את כל הלמפות' (נרות מנפת) ונעשה חושך ובין כל המזומנים ברכחו כל אחד לביתו.

רבי שאול אף הוא חזר לביתו. בעל השמחה מרוב זעמו על רבי שאול שהשבית שמחתו, נכנס בкус לבית ובו שאול, והוא ראה את גלימתו ההדרה וקרע אותה לגורים. רבי שאול ראה את מעשונו ולא אמר דבר. למחורת, כשהנודע הדבר שאלו מוקרבין: "מה מה נפשך, אם אתה קפוץ מדוע לא הקפוד בשקרע את האלימה ואם אתה לא קפוץ מדוע הפכת להם את שמותם?" השיב להם רבי שאול: "כל המזומות שיש לאדם צרייך לדעת איך להשתמש בהם... בשיש חילול ה' אין מקום לשתיקה ולענווה, ובשיש פגעה בבבון האיש, אני משתמש במידת השתקה והענווה."

שות' לשולחן שבת

"**זֶשְׁאָל לְבִמְשֻׁפְטֵן נָאוֹרִים** (במדבר. פ' ח. יא")

סמן, וברח עם כספי עד כאן הסיפור המוצע. מה השאלה שהחטורה בקרבו? האם עלי לברך ברכתו "ברא נפשות" בהקציש משנתה? מצד אחד עזרה השטיה לצמאני, ומצד שני התברר השטיה חזקה לי וגרמה לי להפסד גדול, ואילו ידעתי בוודאי לא הייתה... **תשובה:** בגמרה (ברטה ס') מבואר שאדם שמצא מציאה שהזוכה בה טובה עברו, אלא יתכן שתගרים לו לרעה גדול, משום שאם ישמעו המליך אוזות המציאה הוא ייטול מהיהודים את כל רכשו (משום שעבר על חיק המלכות שקובע שביל מציאה שייכת למלאך), בבל זאת, יש לו לברך על המציאה, שכרגע היא טובעה עבורי.

כיווץ בזה במרקחה שלנו-ההפקית הכללה למעשה גם משקה וגם סם הרדמה... המשקה אכן הרואה את צימאונו, ואף על פי שעילידי הסם שהטלולה לו נרגמה לו אוח"ב גם רעה, בכל זאת חייב לברך את ה' על שתייה המשקה.

(אות שאול)

המשקה ואמר שאפילו פתח אותו עברו. הסקמתי ושתיyi מכינוי שאכן היתי צמא. מכאן אני יוציא להמשיך את הסיפור, ומהו? כי רק לאחר דקota ארכות התעורורי משינה עומקה, ומצתתי את עצמי מוטל במנוניה... באמצע הנסיעה בקש הנסע לעצור בקיוסק בצד הדרך לknوتות שתהיה קלה להרשות את צימאונו. עצרתי במקום מוצל ליד קיוסק סמוך, ולאחר מספר דקות הוא שב וידיו פחית קולה זו נשיעו מאוד רוחית שלא מזמן נתקיימה. העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. בסיום הנסיעה בישר דקota הנסע לעצור בקיוסק קרה. הוא הגיע לי את הפה ואמר "מן הסתם אתה צמא יי' שוכה, שתהה נא את המשקה שקניתי עבוק...". בתחילת סירובתי משום הבושה, אבל הוא הפסיק וביקש ממני לברך על

שאלה: נהג מונית שומר תורה ומצוות ספר: ביום בהיר אחד עמדתי לספק עסקת רכישת דירה, נכנסתי לבנק כדי להוציא מוחשבוני סכום גדול מאוד של כסף. יצאתי מהבנק עם תיק מלא שירות, וכשעמದתי להיכנס למונית, פנה אליו אדם לבוש בצורה מכובדת ואמר: "אני צריך להגיע לפגישה דחופה לנהריה, האם תוכל להסיע אותי לשם?". לモרות שלא תכננתי לעבוד באותו היום. היה קשה לטرب להצעתו, זו נשיעו מאוד רוחית שלא מזמן נתקיימה. העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. באמצע הנסיעה בישר דקota הנסע לעצור בקיוסק בצד הדרך לknوتות שתהיה קלה להרשות את צימאונו. עצרתי במקום מוצל ליד קיוסק סמוך, ולאחר מספר דקות הוא שב וידיו פחית קולה זו נשיעו מאוד רוחית שלא מזמן נתקיימה. העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. בסיום הנסיעה בישר דקota הנסע לעצור בקיוסק קרה. הוא הגיע לי את הפה ואמר "מן הסתם אתה צמא יי' שוכה, שתהה נא את המשקה שקניתי עבוק...". בתחילת סירובתי משום הבושה, אבל הוא הפסיק וביקש ממני לברך על

הרה"ק רבי אברהם מתתיהו בר' מנח נחום פרידמן מטעמאנן | כ"א חמשו תרצ"ג
מכל צוויי ארץ בא אליו להיוועש בדבר ישועה וההמים ונטרנס שמוא מאיד כמושיע של ישראל. כשהי שואלים אותו דבר מה היה ענה: וכי יודע אני? נכיא אני? ורק בפעם השנייה היה עונה כמו אורים ותמים. מסופר שפעם נסע והוא על הקרקע שעל הנדר והחיליק הקrho להושבר, ענה אבוי רבי נחום להשידי: והתפללו על בדור קדרוש של, בשלום אני, אבל הוא בדור סוד שאינו מאבד טיפה. המהנג היה אזלו שכasher בא אדם חדש לביאו בקיושו ממנה שיין להם קודם יין שרך לתקון, ופעם בא נגיד אחד והחצוף סיירוב ליטין, וקרוא בכיטול עבר היושבים הבלתיים: 'חנייאקעס'. ענה רבי אכרהם מהתהו, ש'ניקס' הוא ראש תבות חכמים נבונים ידאים קדושים סבלנים...

סיפור ישועות

תיקן ישועות טע"י והמודות הקודשים

הסתכמי מאד עם קבלת המשכנתא לרידר, ולא ראייתי מוצא מהסביר. הכתהתי שם איזושע אדרום הוראת קבע לאחזקת המוסדות הקודושים כמנוי' ביתה. וברוך ה' באוף לא צפוי בכל הבעל נפתחה באופן מידי וקידלתי את המשכנתא לא יעכובים בכלל למעלה מדרך הטעב... (ג. ירושלים)

'פְּזִין נֶשֶׁה המסגול לְלִל הַשׁוּעוֹת בְּרוּתִין וְגַשְׁמוֹת'

זוקק לישועה? זוגג פרטגה? הצלחה? זען של קיימת? רפואה?

חיג'ג: 037.148.148 שולחה 2

מח"מ' לגדר' על חינוך ילדים

חנוך לנער

חורה ג' מחום ברישיון שלט'א

מה עושים היות?

לצערנו, בזמנים ריבים השאלה כי נשאלת בבית הדיא מה עושים היות? לא נסעים? כשהואופאייה להתעסק בצייריה, סרינה, חפירה, נגינה, בישול, אצל הרכבה בנות אנה כאה בחשבון בכל. הסיבה לעניין זה היא ממש שחיות לknות בנדדים ול' יותר, אנו קונים הרבה יותר ואכל מוקן. ציר נגינה נתפסים כמו משוח יוירתי וסרינה נתפסת כאומנות השיכת יותר לזרו השלישי, כך שהחטוסקה הומנה והיחידה היא ליצאת, ליצאת וליצאת. פעם אישת להח席 בשר, ליקות דינים, הפקיד עיקת הבית דרש המון ידע והמון תעסוקה, הבנות היו עוסקות והרבה בעבודות הבית, כיicos בנדדים היה פרוקט של ממש, הקנות לכבוד שבת התפרטו על יום שלם כשל פריט נרכש ממקום אחר. היום כל האננה מותבצעת במקום אחר, כשההclock מוקן להיכנס לדר בימי', שככל שמשאיר המון ומון פניו לבונינו.

נקורה נוספת, היום כדרונו היות וחילק וניר מהנשימים מסיעות לפירנסת הבית. והרוחב היום הוא לא מה שהיה פעם. היום בששותות בחוץ ניתן לתהקלקל בקהלות רבה יותר מפעם רח' אל, אפשר להיחשך ולהגע לכל זההמה שבעלם מכניות הטכנולוגיות בכמה דקota, גם אם הבית מוגן הרוחב נשאר מוביל, גם הרוחב החדרי אינו מוגן להלוטן.

אנחנו נמצאים בעזומה של מכירת חיסול בה מעמידים את הקופה מחוץ לchnot ברכואה של עיר, הסחרה גליה, צד הקדרה נתן את כל האפשרויות לבא וללחצת... אנו כדורי עיקרתא דמשחא, מתקרים לסת', כל צד מציע את מרcoilתו, צד הקדרה נתן את כל האפשרויות לנידול בתורה ולהחן ודורות עם שפע והרחה שלא היו מועלם. מנגד, הצד שניגר עוזך גם הוא מכירת חיסול ממש כשל הטינופת והזהמה שכעלם נמצאים בהישג יד בליחצת כפתור. צרכים להיות ערנים וזרדים.

וְיַנִּזְקָר לְקֹדֶשׁ סְפִּיר וְלִגְגָתָ בְּאֵמֶרֶי שְׁפִּיר

שבת החאהדות והתנוולות של צוות הת"ת תחמת צין

שב'ק פרישת בלק התאהדו צוות הת"ת לשבת מיהודה ונעלית במושב העתיק והපסטורי בפרק חיים אשר ממקום למרגלות ציפורן בואכה עמק עיר הקודש טבריה. ביום שעישי עבר שבת קודש יצאו המלדים לימי התערננות וחילוץ עצמות של אל Ahm בגיאו למתחים הנפש שנשבר בכפר חיים. מדשאות הקיטו את מושבותם והמרחבים החקלאיים מרוחבים דעתו של אדם. תפילה השbeta היו בהרגשת מעין עולם הבא כשהמלמים מקימים בפועל 'בווא' ונמצא השדה לחקל תפוחין קדישין. הסעודות העשירות התקיימו באולם מפואר בצוותא חד באוירט גיבש יהודית אשר רוקמה מזה כבר בין כתלי הת"ת.

דברי פתיחה נמסרו בסעודתليل שבת עי' המפקח הרב פנהס חזוביץ שליט"א שшиб את המלדים המשקרים אשר משקיעים את כל כוחם ומרצם למען התלמידים, ופיורת ההשקה ניכרים היבט באופן מיידי ובפרט לימים רבים. לא להים ההורם לא גומרים את החלל בשירות ותשבחות להרעה על הנהלת התלמוד תורה, כל זה בא אכן מדקויות קטנים בגודלים אשר נהרשים ביגעה ונזרעים בקפידה וצומחים להפאה.

המק痴 צין בדבריו כי אחד הכלים הבולטים הגורמים להזאת היא שהצotta הנפלה פועל במלאת הקודש בהרמונייה נפלאה ומשלבים מוחות לעוזר איש את רעהו בשדה החינוך.

כאן המקום המשיך המפקח בדבריו להזאות הנהלות המוסדות אשר לא חוסכים מאמצים והון רב להצלחת התלמידים להעלוותם על דרך המלך בדרך רבטו היל.

לאחמן"כ דבר אורה הבודד הרב נחמן אדרי מנהל ישיבת הכהנה ודעת שшиб את צוות הת"ת וסקר את התפעלות צוות הישיבה מפירוט הגדים בת"ת, וטייר את תהליךימי הבהירות ששוהא סוקר את نفس הילד החווה את המעבר החד מעולם של קינותו לעולם של גהיל בשינה, ובדבורי העשיר את המלדים בתובנות מדיהמות הילך בעולמו של הילד הרך בשנים נראקות הבהירות והכלים לימי הבהירות בעולם הישיבות העמוסים בסדדים טובעניים וככלים בוגרים. מנהל הישיבה הדגיש כי בהחלט משנה לשנה הבוחרים העולים לישיבה הילך מגעים מהת"ת יותר ויוצר מוחנים במדיות טבות ובכישורי חיים אמיתיים ובשלים להיכנס ולהשתלב בעולם הישיבות. וככל שהבחורים מוכנים היבט

כל זה מונע חיללה משברים בלב הבוחר אשר מוקן היבט למושימות סדרי הישיבה.

לאחמן"כ פתח המפקח היקר הרב בוקרצקי שיח מרטק בענייני חינוך התלמידים כאשר המפקח מעלה בפני המלדים מספר שאלוות ומדגים מקרים וסיפוראות מצודה החינוך שצצות וועלות במהלך השנה בכיתה או ביחס האישי מול מלמד ותלמיד, המלדים התבחקו כל אחד בתווו זה אחר זה לספר ולתאר בפני הקהל הילך היה מתמודד במצב זה ובאייה אופן היה נהוג,

כਮון שנפתח שיח מעיצים ביוטר כשלב אחד מקבל מדברי חברו ויחדיו דנים ומלבנים את ההבדלים, המעלוות והחסרונות, ומחפשים יחד את הדורך הטובה ביותר אשר ילכו בה. השעות עברו ביעף והדינום הממעיקים נמשכו לשץ הסעודה בלילה, אך החוץ הבהיר להמשיך בתוכנית לארוך סעודת היום, כאשר נושא מהליף נושא אחר והשח פורץ את גבולות השעון המתתקתק.

וכן בסעודות שבת בוקר דיבר מפקח הגנים הרב איביגדור לי' שшиб באופן מופלא את צוות הגנים המשקיע בצעיר הצען והסביר על כל שלב ושלב שתלמיד שגדול של זחילת לימוד התורה גדול בה ומתקבל כלים בכל ביתה וכייה באזיות ובקרירה עד שמנג'ו ליום הגדול של זחילת לימוד התורה הקדשה.

בסעודה שלישית נחתם השיח כאשר כל מלמד קם לנואם ולחתת מכלוי והצלחותיו בשנה החולפת.

לסיום, דיבר מנהל המוסדות הרב נתן חנניה והביע את התפעלו והעונג הרב להאזין בקשם למלדים שליט"א אשר בדרכיהם הייצאים מן הלב ניכרת כמה עמל ומחשבה משקיעים בעבודתם במלאת הקודש שבויקר נשמעת מפי כל ההשקה הפרטנית בכל תלמיד ותלמיד באופן כאילו היה בן ייחיד לאביו.

לאחר זאת השbeta יצאו המלדים חוזרת למוסבותיהם שהם עמוסים בתובנות חדשות ומחודשות, טעונים בכוחות חדשים ומרעננים להמשיך עבודה הקודש.

הזהדנות שלכם

**להזכיר את שמות יקירכם
ביום האזכרה
בעת הלימוד ע"י אברכים תלמידי חכמים**

037.148.148

שלוחה 2 והעבידו את שם להזוכה

**בְּנֵי עֲזֵז תְּהִא
מִנְזָהָתָם.
הִזְוֹיא נְחַלְתָּם**

מגש וധנש מע

במסורתינו וקדושינו בנסיות מוטיב ודרך שליט"א

מוסדות התורה והחינוך
המחוץ ציון' ברסלבי
בנשיאות מודנו הרב שליט"א

הולדת הרה
גב' ברים נשאות ציון

מו"ז תשפ"ד

ישיבה לערדים
הכמה ודעת

במ"

ישיבת תלמידים
צאנאה נפש

במ"

ישיבת מהרבנים
בכבודו ה לשם

במ"

כלול ארכטיטים
העיר העתיקה

במ"

כלול רסלבי
לזהראה ורנינט

במ"

כלול ארכטיטים
לעגדיים שער היהודאים

במ"

גני בנה
נשאות ציון

במ"

בית ספ"ס
בא"מ רם

במ"

סניטר תרבות
בית יעקב

במ"

הברת
חומרדים
לילדות

במ"

פעילה עוזה וקס

במ"

בשורה טيبة לציבור ההורדים במוסדות הקהילה

בסייעת דשmai ואכברת רבנן הקהילה הוקמה

זרענות חינוך

לכל מוסדות החינוך בקהילה

חכמי וחוזר דינו:
הרבי נתן דוד גנענוי ה"ז
הרבי יצחק הילפין ה"ז
הרבי אליהו ויס ה"ז
הרבי נחמן כהן ה"ז

ניתן לפניות לועדה בדרכים כדלהלן:

א. כתיבת הידיאר שבמוכירות התלמיד תורה ברחוב עירנו הנבייא 10

ב. במייל b633777@gmail.com

מכתב רוף רמת אסף יי' 33"ה

פתחני קדישין

בעת תפילה, אל תשגיח באיש. גם לא בעצמך...
(ליקוטי מוהר"ן, ח"ב ק"ג)

ליזודודא

כמה מן התגדר רבני הקורוש בעיר ברסלבי?
הפרטן לוייה הקדמתה?
מי מתלמידי רבינו הארץ ישראלי?
– רבי שמעון מקירנתשוויך משתמש רבינו הקדוש
(ה) הי מוהר"ן תק"ג
להשובות – התקשרו לטלפון אונ"ש 037.148.148
הקיים 4-1 והשאירו הרודה

מול טוב
להר"ר אחרון שלמה תריימס
ריכטר ה"ז
לאירוסי בן הבת'ה"ח נחמן ני"ז
עם בת הר"ר דב טרייסמן ה"ז

מול טוב
הר"ר שמעון רוביינשטיין ה"ז
לאירוסי בתו
עם הבת'ה"ח צבי מנדלביץ ה"ז

מול טוב
להר"ר נחמן שלמה קנטשי ה"ז
לחיכנס בנו הבה"ח נתן ני"ז
עלל תורה ומצוותו

מול טוב
להר"ר דוד בהר"ר אשר הלבבי ה"ז
חונן הר"ר אברהם לי ה"ז
לחולות הבית

ברכת מזל טוב
להר"ר נחמן בהר"ח פנחס ביך שליט"א
חבר הבחלת המוסד
מעמודי התווך בקהלתינו
להיכנס בו / נכו הבה"ח נתן ני"ז לעל תורה ומצוות
ה"ר שצכו לרוב נתחת דקדושה בזוכות רב"ה אמן

מוסדות ברסלבי נשאות ציון

וילכו מhil אל חיל

תלמידי מכינה לשינה יצאו לנשינה מיוחדת

תלמידי מכינה לשינה יצאו לישיבה העומדים בימים אלו אחר הכנסת דרכיה לקראות יום הגדול יום הכנסתה לעולם הישיבות, אחר שנות אורה כיתה אחר כיתה בתלמוד תורה נשאות ציון, כאשר הם רוכשים תורה בהבנה בלימוד נכון את הגמרא החק' ושאר ספרים החק', ומהונכים במידות ודרכי החסידות.

כעת יצאו לנשינה מיוחדת ירידות ועלויות, וחילוץ עצמות סוער. השדה הלימודים מאטגרות, ירידות ועלויות, וחילוץ עצמות סוער.

בשעה 4 לפנות בוקר יצאו לתפילה שחരית בותיקין, לאח"מ' הגישו לעמו לפארק הענק אקסטריטס' הבחורים חילצו עצמותיהם כדי עבדת במתקנים מאטגרים מהגדלים במזרחה התקיכון, והמשיכו במסע בינות ההרים והגביעות בהליכות שונות כשבאמצע עצרו לאירועה עבר דשנה.

הבחורים המאושרים צועדים בדרךם בראש מורים כשהם מקדשים שם שמיים בהליכותיהם ונראיה בעיליל כי לגдолות ונזרות עתדים. בשעות הקטנות של הלילה שבו לשלים אל ביתם מחודשים בכותחות לקרהת השנה הבאה עליהם לטובה בישיבה קטנה.

חיים פלייש בכם חלץ עצמות

טיול סוף שנה לתלמידי כיתות ז' ח'

תלמידי כיתות ז' וביתות ח' יצאו השבע לטיוול שניתי אחר שנה של השקעה בלימודים. שמירת הזמנים. מבצעים שונים. מבחנים מלאים וחזרות רצופות.

השכם בוקר באו התלמידים לת"ת והחלו בתפילה שחരית, אחרי התפילה וארותה פת שהחרית יצאו התלמידים בשעה 7 בוקר ליום עםום במסלולים מורכבים ומהנים כשהם נרתבים ממפלים ונחלים תוך כדי הליכה בחילוץ עצמות.

ממוצע הציפור טסו התלמידים ברכבלית החדשת בעיר חיפה. ממש פנו למערת אליהו להפללה מעוזמא דלבא.ומי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעמ' לשנים ארוכות ובריאות וירעו את הווריהם בנחתDKDושה.

